

Ročník 1990

# Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 32

Vydána dne 18. května 1990

Cena Kčs 3,80

OBSAH:

178. Z á k o n , kterým se mění a doplňuje trestní řád  
179. Z á k o n , kterým se mění a doplňuje zákon č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody  
180. Z á k o n o změnách předpisů o nemocenském a sociálním zabezpečení a mateřském příspěvku a některých dalších předpisů

178

ZÁKON

ze dne 2. května 1990,  
kterým se mění a doplňuje trestní řád

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákonů č. 57/1965 Sb., č. 58/1969 Sb., č. 149/1969 Sb., č. 48/1973 Sb., č. 29/1978 Sb., č. 43/1980 Sb. a č. 159/1989 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 odst. 1 větě druhé se vypouští slovo „socialistické“ a slovo „socialistického“ se nahrazuje slovem „občanského“.

V odstavci 2 se vypouštějí slova „a společenských organizací“.

2. V § 2 odst. 7 se slova „společenskými organizacemi“ nahrazují slovy „zájmovými sdruženími občanů“.

V odstavci 10 se slovo „pracující“ nahrazuje slovem „občané“.

3. Nadpis nad § 3 zní:

„Spolupráce se zájmovými sdruženími občanů“.

4. V § 3 odst. 1 se slova „společenskými organizacemi“ nahrazují slovy „zájmovými sdruženími občanů“.

V odstavci 2 věty první se slova „Společenské organizace“ nahrazují slovy „Zájmová sdružení občanů“ a slovo „socialistické“ se vypouští. Ve větě třetí se slova „společenskými organizacemi“ nahrazují slovy „zájmovými sdruženími občanů“, slovo „pracujících“ se nahrazuje slovem „občanů“, slova „tyto organizace“ se nahrazují slovy „tato sdružení“ a vypouštějí se slova „při výkonu trestu nápravného opatření“ a „pracujícího člověka“.

5. V § 4 odst. 1 věty první se slova „Základní organizace Revolučního odborového hnutí a mládežnické organizace“ nahrazují slovy „Zájmová sdružení občanů, kterými se pro účely tohoto zákona rozumějí zemíně odborové a jiné společenské organizace, pracovní kolektivy a církve, s výjimkou politických stran a politických hnutí“, a slovo „pracujících“ se vypouští. Věta druhá se vypouští. Ve větě třetí se slova „pracovním kolektivem“ nahrazují slovy „kolektivem zájmového sdružení občanů“. V poslední větě se slova „uložit trest nápravného opatření nebo“ nahrazují slovy „nebo uložit“.

V odstavci 2 se slova „Organizace, která převzala“ nahrazují slovy „Zájmové sdružení, které převzalo“ a slovo „jí“ se nahrazuje slovem „mu“.

6. V § 5 se slova „Organizace uvedené“ nahrazují slovy „Zájmová sdružení uvedená“, slova „před okresním soudem jako svého zástupce společenského žalobce nebo společenského obhájce“ se nahrazují slovy „před okresním a krajským soudem jako soudem odvolacím svého zástupce“ a slovo „pracujících“ se nahrazuje slovy „jejich kolektivu“.

7. V § 6 odst. 1 věty první se slova „Organizace uvedené“ nahrazují slovy „Zájmová sdružení uvedená“.

V odstavci 2 se slova „Uvedené organizace“ nahrazují slovy „Uvedená zájmová sdružení“ a odkaz v závorce na „(§ 73 odst. 1)“ se nahrazuje odkazem „(§ 73)“.

8. § 8 odst. 1 zní:

„(1) Státní orgány a všechny organizace jsou povinny pomáhat orgánům činným v trestním řízení při plnění jejich úkolů, zejména s největším urychlením vyhovoovat jejich dožadáním. Státní orgány jsou dále povinny neprodleně oznamovat prokurátorovi nebo orgánům Sboru národní bezpečnosti skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin.“

9. V § 9 odst. 1 se vypouštějí slova „nebo rozhodnutí společenské organizace, které tato organizace vydala při plnění úkolů státního orgánu“.

10. V § 10 odst. 1 se slova „diplomatických imunit a výsad“ nahrazují slovy „výsad a imunit podle zákona nebo mezinárodního práva“.

11. V § 11 odst. 1 se vypouští ustanovení písmene g), dosavadní ustanovení pod písmenem h) se označuje písmenem g) a připojují se nová ustanovení h) a ch), která zní:

„h) je-li trestní stíhání podmíněno souhlasem poškozeného a souhlas nebyl dán nebo byl vzat zpět (§ 163a), nebo

ch) stanoví-li tak vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána.“

12. V § 12 odst. 1 se čárka za slovem „orgán“ nahrazuje tečkou a slova „jakož i orgán konající objasňování“ se vypouštějí.

V odstavci 5 se slova „žalobce, popřípadě společenský obhájce“ nahrazují slovem „zástupce“.

Odstavce 10 a 11 se vypouštějí.

Dosavadní odstavec 12 se označuje jako odstavec 10 a slova „Nejvyšší soud České socialistické republiky nebo Nejvyšší soud Slovenské socialistické republiky“ se nahrazují slovy „Nejvyšší soud České republiky nebo Nejvyšší soud Slovenské republiky“.

Dosavadní odstavec 13 se označuje jako odstavec 11 a slova „generální prokurátor České socialistické republiky nebo generální prokurátor Slovenské socialistické republiky“ se nahrazují slovy „generální prokurátor České republiky nebo generální prokurátor Slovenské republiky“.

Dosavadní odstavec 14 se označuje jako odstavec 12.

13. V § 13 se slova „Nejvyšší soud České socialistické republiky, Nejvyšší soud Slovenské socialistické republiky“ nahrazují slovy „Nejvyšší soud České republiky, Nejvyšší soud Slovenské republiky“.

14. V § 14 odst. 3 ustanovení písmene b) zní:

„b) pro trestné činy vyzvědačství (§ 105 tr. zák.) a ohrožení státního tajemství (§ 106, 107 tr. zák.), byl-li jimi ohrožen zvlášť důležitý zájem obrany vlasti.“

15. V § 17 odst. 1 věty první se slova „trest smrti“ nahrazují slovy „výjimečný trest“ a ve větě druhé se slova „podvracení republiky“ a „poškození státu světové socialistické soustavy“ vypouštějí.

16. V § 20 odst. 2 se vypouštějí slova „a přečinu“ a slovo „kterých“ se nahrazuje slovem „kterém“.

17. V § 30 odst. 2 se slovo „žalobce“ nahrazuje slovem „zástupce“ a slova „společenský obhájce“ se vypouštějí.

18. § 33 odst. 1 zní:

„(1) Obviněný má právo vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu, a k důkazům o nich, není však povinen vypovídat. Může uvádět okolnosti a důkazy sloužící k jeho obhajobě, činit návrhy a podávat opravné prostředky. Má právo zvolit si obhájce a s ním se radit i během úkonů prováděných orgánem činným v trestním řízení. S obhájcem se však v průběhu svého výslechu nemůže radit o tom, jak odpovědět na již položenou otázku. Může žádat, aby byl vyslýchán za účasti svého obhájce a aby se obhájce účastnil i jiných úkonů přípravného řízení (§ 165, 169).

Je-li ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, může s obhájcem mluvit bez přítomnosti třetí osoby. Uvedená práva příslušejí obviněnému i tehdy, je-li zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena.“.

Za odstavec 1 se vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Obviněný, který nemá dostatečných prostředků, aby hradil náklady obhajoby, má nárok na obhajobu bezplatnou.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

19. V § 34 se dosavadní text paragrafu označuje jako odstavec 1 a připojuje se nový odstavec 2, který zní:

„(2) V případech, v nichž zákonný zástupce obviněného nemůže vykonávat svá práva uvedená v odstavci 1 a je nebezpečí z prodlení, předseda senátu a v přípravném řízení prokurátor může k výkonu těchto práv obviněnému ustanovit opatrovníka. Proti rozhodnutí o ustanovení opatrovníka je přípustná stížnost.“.

20. V § 35 se vypouští odstavec 1. Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 1, který zní:

„(1) Obhájcem v trestním řízení může být jen advokát. Jsou-li v trestním řízení probírány skutečnosti tvořící předmět státního tajemství, může být obhájcem pouze advokát, který se může seznamovat se státním tajemstvím. Výběr těchto advokátů provádějí orgány advokacie podle hledisek uvedených v předpisech upravujících ochranu státního tajemství a vedou jejich seznamy.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

21. V § 36 se nadpis „Nutná obhajoba“ přesunuje nad číselné označení paragrafu.

V odstavci 4 se čárka za slovem „ciziny“ nahrazuje slovem „a“, čárka za slovem „lčení“ se nahrazuje tečkou a slova „pokud nejde o ochranné léčení protialkoholní, a v řízení stanném“ se vypouštějí.

22. Za § 36 se vkládá nový § 36a, který zní:

#### „§ 36a

(1) Ve vykonávacím řízení, v němž soud rozhoduje ve veřejném zasedání, musí mít odsouzený obhájce,

- a) je-li zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena,
- b) jde-li o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody mladistvého, který v době konání veřejného zasedání nedovrší devatenáctý rok,
- c) je-li ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, nebo
- d) jsou-li pochybnosti o jeho způsobilosti náležitě se hájit.

(2) V řízení o stížnosti pro porušení zákona a v řízení o návrhu na povolení obnovy musí mít odsouzený obhájce,

- a) jde-li o případy uvedené v § 36 odst. 1 písm. a) nebo b),
- b) jde-li o trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice převyšuje pět let,
- c) je-li mladistvý a v době konání veřejného zasedání o stížnosti pro porušení zákona nebo o návrhu na povolení obnovy nedovrší devatenáctý rok, nebo
- d) jsou-li pochybnosti o jeho způsobilosti náležitě se hájit.“.

23. V § 38 odst. 1 větě první se odkaz v závorce na „(§ 36)“ nahrazuje odkazem na „(§ 36 a 36a)“.

24. § 39 zní:

#### „§ 39

Je-li toho třeba, ustanoví obhájce prokurátor a v řízení před soudem předseda soudu.“.

25. V § 40 se na konci připojuje tato věta: „O zproštění rozhodne prokurátor a v řízení před soudem předseda soudu.“.

26. V § 41 se doplňuje nový odstavec 6 tohoto znění:

„(6) Obhájce má právo ve všech stadiích trestního řízení vyžádat si předem kopii nebo průpis protokolu (§ 55) o každém úkonu trestního řízení. Orgány činné v trestním řízení (§ 12 odst. 1) jsou povinny mu vyhovět; odmítnout mohou jen tehdy, když to není z technických důvodů možné. Náklady s tím spojené je povinen vůči státu uhradit.“.

27. V § 43 se vypouští odstavec 3.

28. V § 44 odst. 2 se vypouští věta první.

29. V § 45 se vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) V případech, v nichž zákonný zástupce poškozeného nemůže vykonávat svá práva uvedená v odstavci 1 a je nebezpečí z prodlení, předseda senátu a v přípravném řízení prokurátor může k výkonu těchto práv poškozenému ustanovit opatrovníka. Proti rozhodnutí o ustanovení opatrovníka je přípustná stížnost.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

30. V § 47 odst. 4 poslední věta zní: „V přípravném řízení může prokurátor nárok zajistit i bez návrhu poškozeného, vyžaduje-li to ochrana jeho zájmů, zejména hrozí-li nebezpečí z prodlení.“.

31. V § 50 se vypouští odstavec 3. Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3 a citace „§ 35 odst. 2“ se nahrazuje citací „§ 35 odst. 1“.

32. V § 58 odst. 4 větě druhé se vypouštějí slova „nebo předseda nejvyššího soudu“.

33. V § 60 odst. 3 se za slova „na den pracovního klidu“ vkládají slova „nebo pracovního volna“.

34. V § 62 odst. 5 se slova „diplomatických výsad a imunit“ nahrazují slovy „výsad a imunit podle mezinárodního práva“.

35. V § 65 odst. 1 věta první zní: „Obviněný, poškozený a zúčastněná osoba, jejich obhájci a zmocněnci, jakož i společenský zástupce mají právo nahlížet do spisů, s výjimkou protokolu o hlasování, činit si z nich výpisky a poznámky a pořizovat si na své náklady kopie spisů a jejich částí.“.

36. § 66 zní:

#### „§ 66

(1) Kdo přes předchozí napomenutí ruší řízení nebo kdo se k soudu, prokurátoru, vyšetřovateli nebo vyhledávacímu orgánu chová urážlivě nebo kdo bez dostatečné omluvy neuposlechne příkazu nebo nevyhoví výzvě, které mu byly dány podle tohoto zákona, může být předsedou senátu a v přípravném řízení prokurátorem, vyšetřovatelem nebo vyhledávacím orgánem potrestán pořádkovou pokutou do 1000 Kčs.

(2) Dopustí-li se jednání uvedeného v odstavci 1 příslušník ozbrojených sil nebo ozbrojeného sboru v činné službě, může se přenechat příslušnému veliteli nebo náčelníku ke kázeňskému potrestání. Dopustí-li se takového jednání osoba, která je ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, může se přenechat náčelníku věznice nebo nápravně výchovného ústavu k uložení pořádkového opatření nebo ke kázeňskému potrestání. Příslušný velitel nebo náčelník je povinen o výsledku vyrozumět orgán činný v trestním řízení.

(3) Dopustí-li se jednání uvedeného v odstavci 1 obhájce nebo v řízení před soudem prokurátor, předá se příslušnému orgánu ke kárnému postihu. Tento orgán je povinen o výsledku vyrozumět orgán činný v trestním řízení.

(4) Proti rozhodnutí podle odstavců 1 až 3 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.“.

37. V § 67 uvozovací větě se před slovo „skutečnosti“ vkládá slovo „konkrétní“; v ustanovení pod písmenem a) se vypouštějí slova „nebo zaměstnání“.

38. § 69 včetně nadpisu zní:

#### „§ 69

##### Příkaz k zatčení

(1) Je-li dostatečně odůvodněna obava zakládající některý z důvodů vazby podle § 67 a nelze-li obviněného předvolat, předvést nebo zadržet a zajistit tak jeho přítomnost u výslechu, vydá prokurátor a v řízení před soudem předseda senátu příkaz, aby obviněný byl zatčen.

(2) Příkaz k zatčení musí vedle údajů zajišťujících, že obviněný nebude zaměněn s jinou osobou, obsahovat stručný popis skutku, pro nějž je obviněný stíhán, označení trestného činu, který se v tomto skutku spátruje, a přesný popis důvodů, pro které se příkaz k zatčení vydává.

(3) Zatčení provedou na podkladě příkazu orgány Sboru národní bezpečnosti, které jsou též povinny, je-li toho k provedení příkazu třeba, vypátrat pobyt obviněného.

(4) Orgán Sboru národní bezpečnosti, který obviněného na základě příkazu zatkl, je povinen ho neodkladně, nejpozději však do 24 hodin, dodat orgánu, který příkaz vydal; není-li to možné vzhledem ke značné vzdálenosti místa zatčení od sídla orgánu, který příkaz vydal, musí být obviněný dodán nejpozději do 24 hodin od zatčení jinému věcně příslušnému soudu a v přípravném řízení prokurátoru. Nestane-li se tak, musí být obviněný propuštěn na svobodu.

(5) Orgán, jemuž byl obviněný dodán, musí obviněného neprodleně vyslechnout, rozhodnout o vazbě a rozhodnutí oznámit obviněnému do 24 hodin od doby, kdy mu byl obviněný dodán. Provádí-li výslech obviněného jiný věcně příslušný orgán, informuje o jeho výsledku orgán, který příkaz k zatčení vydal. Tento orgán po získání informace o výsledku rozhodne o vazbě a své rozhodnutí oznámí prostřednictvím orgánu provádějícího výslech obviněnému. Rozhodnutí o vazbě musí být obviněnému oznámeno do 24 hodin od doby, kdy obviněný byl dodán orgánu, který jej vyslechl. Není-li obviněnému rozhodnutí o vazbě oznámeno do 24 hodin od doby, kdy byl dodán orgánu provádějícímu jeho výslech, musí být obviněný propuštěn na svobodu.

(6) V řízení před soudem rozhodne o vazbě zatčeného předseda senátu.

(7) Je-li toho třeba, provedou dodání obviněného do místa výkonu vazby orgány Sboru národní bezpečnosti.“.

39. V § 71 odst. 1 větě druhé se slova „vždy nejdéle o jeden měsíc, nanejvýš však na jeden rok“ nahrazují slovy „nejvýše na šest měsíců“. Ve větě třetí se slova „vždy nejdéle o jeden měsíc vazbu prodloužit pouze generální prokurátor Československé socialistické republiky“ nahrazují slovy „vazbu prodloužit pouze generální prokurátor“. Ve větě páté se slova „dva roky“ nahrazují slovy „jeden rok“.

V odstavci 2 věta první zní: „V řízení před soudem může vazba trvat nejvýše jeden rok.“.

V odstavci 3 se na konci připojuje tato věta: „Ve věci, v níž byl obviněný vzat do vazby již v přípravném řízení, se počítá lhůta podle odstavce 2 ode dne, kdy byla soudu doručena obžaloba.“.

40. § 73 včetně nadpisu zní:

#### „§ 73

Nahrazení vazby zárukou nebo slibem

(1) Je-li dán důvod vazby uvedený v § 67 písm. a) nebo c), může orgán rozhodující o vazbě ponechat ob-



viněného na svobodě nebo ho propustit na svobodu, jestliže

- a) sdružení uvedené v § 4 odst. 1 anebo důvěryhodná osoba schopná příznivě ovlivňovat chování obviněného, nabídnou převzetí záruky za další chování obviněného a za to, že se obviněný na vyzvání dostaví k soudu, prokurátoru, vyšetřovateli nebo vyhledávacímu orgánu a že vždy předem oznámí vzdálení se z místa pobytu a soud nebo v přípravném řízení prokurátor považuje záruku vzhledem k osobě obviněného a k povaze projednávaného případu za dostatečnou a přijme ji, nebo
- b) obviněný dá písemný slib, že povede řádný život, zejména že se nedopustí trestné činnosti a že splní povinnosti a dodrží omezení, která se mu uloží a soud nebo v přípravném řízení prokurátor považuje slib vzhledem k osobě obviněného a k povaze projednávaného případu za dostatečný a přijme jej.

(2) Soud a v přípravném řízení prokurátor seznámí toho, kdo nabízí převzetí záruky podle odstavce 1 písm. a) a splňuje podmínky pro její přijetí, s podstatou obvinění a se skutečnostmi, v nichž je shledáván důvod vazby.“

41. Za § 73 se vkládá nový § 73a, který včetně nadpisu zní:

#### „§ 73a

#### M a j e t k o v á z á r u k a

(1) Je-li dán důvod vazby uvedený v § 67 písm. a), může soud a v přípravném řízení prokurátor ponechat obviněného na svobodě nebo ho propustit na svobodu též tehdy, jestliže obviněný nebo s jeho souhlasem jiná osoba nabídne majetkovou záruku ve formě peněz nebo volně směnitelných cenných papírů a soud nebo v přípravném řízení prokurátor ji považuje vzhledem k osobě obviněného a k povaze projednávaného případu za dostatečnou a přijme ji. Nabídne-li majetkovou záruku jiná osoba než obviněný, musí být před jejím přijetím seznámena s podstatou obvinění a skutečnostmi, v nichž je shledáván důvod vazby.

(2) S přihlédnutím k majetkovým poměrům obviněného nebo toho, kdo majetkovou záruku nabízí, k povaze spáchaného činu a výši způsobené škody, určí soud a v přípravném řízení prokurátor formu a výši majetkové záruky v rozmezí od 10 000 do 1 000 000 Kčs, lhůtu, do které musí být složena, a dobu jejího trvání.

(3) Složila-li majetkovou záruku jiná osoba než obviněný, může od ní odstoupit. Odstoupení je účinné teprve přijetím nové majetkové záruky nebo rozhodnutím o jejím zrušení.

(4) Jestliže obviněný uprchne nebo se skrývá, nebo neoznámí změnu svého pobytu a znemožní tak doručení předvolání nebo jiné písemnosti soudu, prokurátoru, vyšetřovateli nebo vyhledávacího orgánu, při-

padá majetková záruka státu. Na tento následek musí být obviněný a osoba, která majetkovou záruku složila, předem upozorněni.

(5) Majetkovou záruku zruší na návrh obviněného nebo osoby, která ji složila, nebo i bez návrhu soud a v přípravném řízení prokurátor, pokud pominuly důvody, které k jejímu přijetí vedly. Byl-li obviněný pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, může soud rozhodnout, že majetková záruka trvá do dne, kdy obviněný nastoupí výkon trestu.

(6) Proti rozhodnutí o majetkové záruce je přípustná stížnost. Odkladný účinek má pouze stížnost proti rozhodnutí o připadnutí majetkové záruky státu.“

42. Za § 74 se vkládá nový § 74a, který včetně nadpisu zní:

#### „§ 74a

#### O m e z e n í o b v i n ě n ě h o v e v ý k o n u t r e s t u o d n ě t í s v o b o d y

(1) Je-li vedeno trestní stíhání proti obviněnému ve výkonu trestu odnětí svobody a je-li dán některý z důvodů vazby podle § 67, rozhodne o důvodech, obsahu a trvání nezbytných omezení, která se proti němu uplatní, soud a v přípravném řízení prokurátor.

(2) Uložená omezení nesmí být závažnější než ta, kterým by jinak byl obviněný podroben ve vazbě.

(3) Na řízení o omezeních a o jejich trvání se užijí přiměřeně ustanovení § 71, 72 a 74.“

43. V § 75 větě druhé se číslovka „48“ nahrazuje číslovkou „24“.

44. V § 76 odst. 2 větě druhé se slova „prokurátorovi anebo vyšetřovateli nebo orgánu Sboru národní bezpečnosti“ nahrazují slovy „prokurátorovi, vyšetřovateli, vyhledávacímu orgánu nebo orgánu Sboru národní bezpečnosti“.

V odstavci 4 větě druhé se číslovka „48“ nahrazuje číslovkou „24“.

V odstavci 5 se na konci připojuje tato věta: „Zadržená osoba má právo zvolit si obhájce a radit se s ním již v průběhu zadržení; má též právo, aby obhájce byl přítomen při jejím výsledku podle odstavce 4 a při výsledku prováděném prokurátorem před rozhodnutím o vazbě (§ 77), ledaže je obhájce ve lhůtách tam uvedených nedosažitelný.“

45. V § 77 se číslovka „48“ nahrazuje číslovkou „24“.

46. V § 83 odst. 1 poslední větě se číslovka „48“ nahrazuje číslovkou „24“.

V odstavci 3 větě první se slova „příkaz k dodání do vazby“ nahrazují slovy „příkaz k zatčení“.

47. V § 85 odst. 4 se číslovka „48“ nahrazuje číslovkou „24“.

48. V hlavě čtvrté se za oddíl pátý vkládá nový oddíl šestý, který včetně nadpisu zní:

### „Oddíl šestý

### Odposlech telefonních hovorů

#### § 88

(1) Po zahájení trestního stíhání pro zvlášť závažný úmyslný trestný čin nebo pro jiný úmyslný trestný čin, k jehož stíhání zavazuje vyhlášená mezinárodní smlouva, může předseda senátu a v přípravném řízení prokurátor nařít odposlech telefonních hovorů, pokud lze důvodně předpokládat, že jimi budou sděleny významné skutečnosti pro trestní řízení. Nelze však provádět odposlech telefonních hovorů mezi obhájcem a obviněným.

(2) Příkaz k odposlechu telefonních hovorů musí být vydán písemně a odůvodněn. Současně v něm musí být stanovena doba, po kterou bude odposlech telefonních hovorů prováděn. Odposlech zajistí orgán Sboru národní bezpečnosti.

(3) Je-li vedeno trestní stíhání pro jiný trestný čin, než je uveden v odstavci 1, může orgán činný v trestním řízení nařít odposlech telefonních hovorů jen se souhlasem účastníka odposlouchávané telefonní stanice.

(4) Má-li být záznam telefonního hovoru užit jako důkaz, je třeba k němu připojit protokol s uvedením údajů o místě, času, způsobu a obsahu provedeného záznamu, jakož i o osobě, která záznam pořídila.“

49. V § 89 se za odstavec 2 připojuje nový odstavec 3, který zní:

„(3) Důkaz získaný nezákonným donucením nebo hrozbou takového donucení nesmí být použit v řízení s výjimkou případu, kdy se použije jako důkaz proti osobě, která takového donucení nebo hrozby donucení použila.“

50. V § 105 odst. 1 věť první se slova „přibere se znalec“ nahrazují slovy „rozhodne orgán činný v trestním řízení o přibrání znalce“.

Za odstavec 2 se připojuje nový odstavec 3, který zní:

„(3) Proti rozhodnutí o přibrání znalce je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.“

51. V § 107 odst. 2 se na konci doplňuje nová věta tohoto znění: „Posudek se doručuje obhájci, a to na náklady obhajoby.“

52. V § 120 odst. 1 písm. a) se vypouštějí slova „a nejde-li o rozsudek pléna nejvyššího soudu“.

53. V § 122 odst. 1 věť první se vypouštějí slova „společenské organizace“.

54. V § 125 věť páté se slova „Nabídla-li společenská organizace“ nahrazují slovy „Nabídlo-li zájmové sdružení občanů“.

55. V § 126 v ustanovení pod písmenem f) se slova „společenskou organizací“ nahrazují slovy „zájmovým sdružením občanů“.

56. § 130 odst. 4 zní:

„(4) Vystupoval-li u hlavního líčení společenský zástupce, doručí se opis rozsudku též zájmovému sdružení občanů, které ho vyslalo.“

57. V § 141 odst. 2 se vypouští poslední věta a za odstavec 2 se vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Proti usnesení generálního prokurátora lze podat stížnost pouze, jde-li o usnesení o zajištění osob nebo majetku podle § 146a. O stížnosti rozhoduje příslušný nejvyšší soud.“

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

58. V § 146a se za ustanovení písmene a) vkládá nové ustanovení pod písmenem b), které zní:

„b) prokurátor uložil obviněnému ve výkonu trestu odnětí svobody omezení nebo zamítl žádost obviněného o jejich zrušení (§ 74a),“.

Dosavadní ustanovení pod písmeny b), c), d) se označují písmeny c), d), e).

59. V § 151 se slovo „přibráním“ nahrazuje slovem „zvolením“; dosavadní text paragrafu se označuje jako odstavec 1 a připojují se nové odstavce 2, 3, 4, které zní:

„(2) Obhájce, který byl obviněnému ustanoven, má vůči státu nárok na odměnu a náhradu hotových výdajů podle advokátního tarifu.

(3) O výši odměny a náhradě hotových výdajů rozhodne na návrh obhájce orgán činný v trestním řízení, jehož rozhodnutím bylo trestní stíhání pravomocně skončeno. V řízení před soudem rozhodne předseda senátu soudu prvního stupně.

(4) Proti rozhodnutí podle odstavce 3 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.“

60. V § 152 odst. 1 se za ustanovení písmene a) vkládá nové ustanovení písmene b), které zní:

„b) odměnu a hotové výdaje uhrazené ustanovenému obhájci státem, pokud nemá nárok na obhajobu bezplatnou,“.

Dosavadní ustanovení pod písmeny b), c) se označují písmeny c), d).

V odstavci 3 se slova „písm. c)“ nahrazují slovy „písm. d)“.

61. V § 155 se za slovo „vazby“ vkládají slova „a o povinnosti k náhradě odměny a hotových výdajů uhrazených ustanovenému obhájci státem“, a odkaz v závorce na „[§ 152 odst. 1 písm. a)]“ se nahrazuje odkazem „[§ 152 odst. 1 písm. a), b)]“.

62. V § 156 se odkaz v závorce na „[§ 152 odst. 1 písm. c) a § 153 odst. 1]“ nahrazuje odkazem „[§ 152 odst. 1 písm. d) a § 153 odst. 1]“.

63. § názvu části druhé se vypouštějí slova „a objasňování přečinů“.

64. V § 157 se vypouštějí slova „a orgán konající

objasňování“ a čárka za slovem „vyšetřovatel“ se nahrazuje slovem „a“.

65. V § 158 v odstavcích 1 a 3 se slova „o trestných činech“ nahrazují slovy „o skutečnostech nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin“.

66. V § 159 odst. 4 věta první zní: „Usnesení o odložení věci musí být doručeno vždy oznamovateli a poškozenému, kteří proti němu mohou podat stížnost.“.

67. V § 163 odst. 4 se na konci připojuje tato věta: „Jestliže pro tento skutek dosud nebylo zahájeno trestní stíhání, je třeba nejprve rozhodnout ve smyslu § 160 odst. 1.“.

68. Za § 163 se vkládá nový § 163a, který zní:

„§ 163a

(1) Trestní stíhání pro trestné činy násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 197a, pomluvy podle § 206, neposkytnutí pomoci podle § 207 a 208, poškozování cizích práv podle § 209, ublížení na zdraví podle § 221, 223 a 224, ohrožování pohlavní nemocí podle § 226, krádeže podle § 247, zpronevěry podle § 248, neoprávněného užívání cizí věci podle § 249, podvodu podle § 250, podílnictví podle § 251 a 252, lichvy podle § 253, zatajení věci podle § 254, porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255, poškozování věřitele podle § 256 a poškozování cizí věci podle § 257 tr. zák., proti tomu, kdo je ve vztahu k poškozenému příbuzným v pokolení přímém, jeho sourozencem, osvojitelem, osvojencem, manželem nebo druhem a trestní stíhání pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 proti tomu, kdo je ve vztahu k poškozenému manželem nebo druhem, lze zahájit a v již zahájeném trestním stíhání pokračovat pouze se souhlasem poškozeného. Je-li poškozených jedním skutkem několik, postačí souhlas jen jednoho z nich.

(2) Ustanovení odstavce 1 se však neužije, byla-li takovým činem způsobena smrt.

(3) Nepředloží-li poškozený své vyjádření prokurátoru, vyšetřovateli, nebo vyhledávacímu orgánu písemně, zaznamená se jeho obsah do protokolu. Souhlas s trestním stíháním může poškozený výslovným prohlášením vzít kdykoliv zpět, a to až do doby, než se odvolací soud odebere k závěrečné poradě.“.

69. V § 164 odst. 1 větě druhé se vypouštějí slova „čtvrté a“.

V § 164 odst. 2 se vypouští poslední věta.

70. V § 165 odst. 1 se vypouští zbytek věty za druhým středníkem.

Odstavec 3 zní:

(3) Obhájci osoby mladistvé a osoby, která pro své tělesné nebo duševní vady není schopna sama se náležitě hájit, nelze odeprít účast při provádění kteréhokoliv vyšetřovacího úkonu.“.

71. V § 166 odst. 2 se vypouštějí slova „a mluvit s obviněným, který je ve vazbě, bez přítomnosti třetí osoby“.

72. § 168 odst. 1 zní:

„(1) Vyhledávání se koná o trestných činech, na které zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje jeden rok.“.

V odstavci 2 ustanovení písmene c) zní:

„c) v ozbrojených silách též velitelé nebo orgány jimi pověřené o trestných činech osob podléhajících jejich velitelské pravomoci.“.

73. § 169 písm. c) zní:

„c) ustanovení § 164 odst. 4 se neužije; oprávnění podle § 165 odst. 1 a 4 obhájci přísluší při výslechu obviněného, výslechu znalce a při provádění konfrontace, rekonstrukce, vyšetřovacího pokusu, rekonstrukce a při ohledání;“.

74. V § 171 odst. 1 se slova „ani o přečin“ vypouštějí a slova „přestupek nebo kárné provinění, o nichž je tento orgán příslušný rozhodovat“ se nahrazují slovy „skutek, který by mohl být jiným příslušným orgánem posouzen jako přestupek nebo kárné provinění“.

V odstavci 2 se vypouštějí slova „nebo o přečin“.

75. V § 172 odst. 3 věta první zní: „Opis usnesení o zastavení trestního stíhání je nutno doručit obviněnému, poškozenému a pokud jde o usnesení vyšetřovatele též do 48 hodin prokurátorovi.“.

76. V § 175 odst. 1 se v ustanovení písmene a) vypouštějí slova „nebo návrh na potrestání“ a ustanovení písmene b) zní:

„b) vydat příkaz k zatčení a rozhodovat o vazbě;“.

77. V § 176 odst. 1 se na konci doplňuje tato věta: „O podání obžaloby vyrozumí obviněného a obhájce.“.

78. V § 177 se vypouští odstavce 2 a zrušuje se číslování odstavců.

79. V hlavě desáté se vypouští oddíl osmý (§ 179a až 179f).

80. V § 183 odst. 1 zní:

„(1) Zájmová sdružení uvedené v § 4 odst. 1 mohou navrhnout, aby se projednávání věci v hlavním líčení před okresním soudem nebo ve veřejném zasedání konaném o odvolání před krajským soudem zúčastnil jejich zástupce k výkonu práva podle § 5. Předseda senátu a v přípravném řízení prokurátor jsou povinni poskytnout zájmovému sdružení občanů na podkladě spisu k tomu potřebné informace.“.

V odstavci 2 se ve větě první vypouštějí slova „společenské organizace“; ve větě druhé se slova „žalobce, popřípadě společenský obhájce jsou oprávněni“ nahrazují slovy „zástupce je oprávněn“ a slovo „jejich“ se nahrazuje slovem „jeho“; v poslední větě se slova „žalobci, popřípadě společenskému obhájci“ nahrazují slovem „zástupci“.

V odstavci 3 se slova „žalobce, popřípadě společenský obhájce“ nahrazují slovem „zástupce“ a slova „socialistickému státnímu zřízení“ se nahrazují slovy „ústavnímu zřízení republiky“.

81. V § 184 se vypouští odstavec 2 a zrušuje se číslování odstavců.

82. V § 187 odst. 1 se slova „v neveřejném zasedání“ nahrazují slovy „ve veřejném zasedání, o kterém se vyrozumí prokurátor, obhájce a pokud obviněný obhájce nemá, i obviněný“.

83. V § 188 odst. 3 se slova „může prokurátor“ nahrazují slovy „mohou prokurátor i obviněný“.

84. V § 196 odst. 1 se ve větě první za středníkem vypouští slovo „socialistická“; v poslední větě se slova „žalobce nebo společenského obhájce“ nahrazují slovem „zástupce“ a slova „příslušné společenské organizaci“ se nahrazují slovy „příslušnému zájmovému sdružení občanů“.

85. V § 198 odst. 1 větě první se slova „pětidení lhůtu“ nahrazují slovy „lhůtu pěti pracovních dnů“. V odstavci 2 ve třetí větě se vypouštějí slova „na podkladě návrhu prokurátora, byl-li takový návrh učiněn v obžalobě nebo“; v poslední větě se slova „žalobce nebo společenský obhájce“ nahrazují slovem „zástupce“ a slova „společenská organizace, která ho vyslala“ se nahrazují slovy „zájmové sdružení občanů, které ho vyslalo“.

86. V § 199 odst. 2 větě první se slovo „pracujícím“ nahrazuje slovem „občanům“; ve větě poslední se slova „společenskou organizaci, jež může účast pracujících“ nahrazují slovy „zájmové sdružení, jež může účast občanů“.

87. V § 206 odst. 2 se vypouští prvá věta a věta druhá zní: „Po přednesení obžaloby se předseda senátu dotáže poškozeného, zda navrhuje, aby obžalovanému byla uložena povinnost k náhradě škody způsobené trestným činem a v jakém rozsahu.“.

88. V § 215 odst. 1 se slova „žalobce, společenský obhájce“ nahrazují slovem „zástupce“.

89. V § 216 odst. 2 větě první se vypouštějí slova „společenský žalobce“ a slova „společenský obhájce“ se nahrazují slovy „společenský zástupce“.

V odstavci 3 se slovo „žalobce“ nahrazuje slovem „zástupce“.

90. § 222 odst. 2 zní:

„(2) Soud postoupí věc jinému orgánu, jestliže shledá, že nejde o trestný čin, avšak zažalovaný skutek by mohl být jiným orgánem posouzen jako přestupek nebo kárné provinění, o nichž je tento orgán příslušný rozhodovat.“.

91. V § 233 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Vystupoval-li v hlavním líčení před okresním soudem společenský zástupce, vyrozumí předseda senátu krajského soudu o veřejném zasedání konaném

o odvolání též zájmové sdružení občanů, které společenského zástupce vyslalo.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

92. V § 239 se nadpis „Ochranné léčení a zabrání věci“ přesunuje nad číselné označení paragrafu.

93. Za § 239 se vkládá nový § 239a, který zní:

#### § 239a

(1) Nelze-li v řízení o zabrání věci spolehlivě zjistit vlastníka věci, jež má být zabráněna, nebo není-li jeho pobyt znám, ustanoví mu předseda senátu opatrovníka. Opatrovník má v řízení o zabrání věci stejná práva jako její vlastník.

(2) Všechny písemnosti určené pro vlastníka věci se doručují pouze opatrovníku. Předvolání vlastníka věci k veřejnému zasedání se vhodným způsobem uveřejní. Veřejné zasedání se pak provede i v nepřítomnosti vlastníka věci, a to bez ohledu na to, zda se vlastník věci o něm dověděl.

(3) Proti rozhodnutí o ustanovení opatrovníka je přípustná stížnost.“.

94. V § 257 v ustanovení písmene a) se odkaz v závorce na „(§ 222 odst. 1 až 3)“ nahrazuje odkazem na „(§ 222 odst. 1 a 2)“.

95. V § 259 odst. 3 ustanovení pod písmenem c) zní:

„c) uložit obžalovanému trest odnětí svobody nad patnáct až do dvaceti pěti let nebo trest odnětí svobody na doživotí, neuložil-li je už soud prvního stupně.“.

96. § 264 odst. 2 zní:

„(2) Byl-li napadený rozsudek zrušen jen v důsledku odvolání podaného ve prospěch obžalovaného, nemůže být obžalovanému v novém řízení uložen přísnější trest, než jaký mu byl uložen zrušeným rozsudkem.“.

97. V § 266 se za odstavec 3 vkládají nové odstavce 4, 5 a 6, které zní:

„(4) Stížnost pro porušení zákona v neprospěch obviněného proti pravomocnému rozhodnutí soudu nelze podat jen z toho důvodu, že soud postupoval v souladu s § 259 odst. 4, § 264 odst. 2, § 273 nebo § 289 písm. b).

(5) Ustanovení odstavce 4 se užije přiměřeně i na rozhodnutí soudu, prokurátora, vyšetřovatele nebo vyhledávacího orgánu učiněné v souladu s § 150 odst. 1 nebo 3.

(6) Generální prokurátor nebo ministr spravedlnosti může vzít zpět stížnost pro porušení zákona, kterou podal, a to až do doby, než se nejvyšší soud odebere k závěrečné poradě. Zpětvzetí stížnosti vezme usnesením na vědomí předseda senátu nejvyššího soudu.“.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 7.



98. V § 271 odst. 1 ustanovení pod písmenem c) zní:

„c) uložit obviněnému trest odnětí svobody nad patnáct až do dvaceti pěti let nebo trest odnětí svobody na doživotí.“.

99. V § 276 větě čtvrté se slova „příkazu k dodání do vazby“ nahrazují slovy „příkazu k zatčení“.

100. V § 282 odst. 2 větě druhé se slova „příkazu k dodání do vazby“ nahrazují slovy „příkazu k zatčení“.

Odstavec 3 zní:

„(3) Byl-li podán návrh na povolení obnovy řízení ve prospěch obviněného, může soud vzhledem k povaze skutečností a důkazů, jež nově vyšly najevo, odložit nebo přerušit výkon trestu pravomocně uloženého v původním řízení.“.

101. § 301 odst. 3 zní:

„(3) Ustanovení tohoto oddílu o účasti orgánu pověřeného péčí o mládež se neužije

a) v oboru vojenského soudnictví,

b) ve vykonávacím řízení, jestliže se úkon provádí po dovršení devatenáctého roku mladistvého.“.

102. V hlavě devatenácté se vypouští oddíl třetí (§ 307 až 314).

103. § 314a odst. 1 zní:

„(1) Samosoudce koná řízení o trestných činech, na které zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje jeden rok.“.

V odstavci 2 se vypouštějí slova „proti osobě, která byla soudem již odsouzena jako zvláště nebezpečný recidivista“.

104. § 314b zní:

„§ 314b

(1) Samosoudce má stejná práva a povinnosti jako senát a jeho předseda.

(2) Neveřejné zasedání samosoudce nekoná.“.

105. § 314c zní:

„§ 314c

(1) Samosoudce obžalobu předběžně neprojednává, přezkoumá ji však z hledisek uvedených v § 181 odst. 1 a § 186. Podle výsledků přezkoumání obžaloby samosoudce

a) učiní některé z rozhodnutí uvedených v § 188 odst. 1 písm. a) až e),

b) může zastavit trestní stíhání, jsou-li tu okolnosti uvedené v § 172 odst. 2, nebo

c) vrátí věc prokurátorovi k došetření, jestliže vyhledáváním nebyly objasněny základní skutečnosti důležité pro rozhodnutí o vině.

(2) Ustanovení § 189 až 191 se užijí i na řízení před samosoudcem.

(3) Je-li obviněný ve vazbě, rozhodne samosoudce po přezkoumání obžaloby vždy také o dalším trvání vazby, pokud nenařídí hlavní líčení.

(4) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 může prokurátor podat stížnost, jež má, nejde-li o přerušení trestního stíhání, odkladný účinek.“.

104. § 314d zní:

„§ 314d

(1) Neučiní-li samosoudce žádné z rozhodnutí uvedených v § 314c odst. 1, nařídí hlavní líčení.

(2) Jestliže se po vyhlášení rozsudku prokurátor i obviněný vzdali odvolání, může samosoudce vyhotovit zjednodušený písemný rozsudek, který neobsahuje odůvodnění.“.

105. V hlavě devatenácté se vypouští oddíl pátý (§ 314e až 314g).

106. V hlavě dvacáté se vypouští oddíl první (§ 316 až 319).

107. V § 321 odst. 3 se citace „§ 69 odst. 2“ nahrazuje citací „§ 69 odst. 3“.

108. § 322 odst. 2 zní:

„(2) Výkon trestu odnětí svobody na těhotné ženě a na matce novorozeného dítěte předseda senátu odloží na dobu jednoho roku po porodu.“.

Odstavec 3 se vypouští.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3 a slova „podle odstavců 1 až 3“ se nahrazují slovy „podle odstavců 1 a 2“.

109. V § 325 odst. 1 text za středníkem zní: „předseda senátu vždy přeruší výkon trestu na těhotné ženě nebo matce dítěte mladšího jednoho roku.“.

110. § 329 odst. 1 zní:

„(1) Jakmile nabyl právní moci rozsudek ukládající trest odnětí svobody, jehož výkon byl podmíněně odložen se zřetelem na to, že se zájmové sdružení občanů zaručilo za nápravu odsouzeného, zašle předseda senátu opis rozsudku zájmovému sdružení, které záruku převzalo, a požádá je o výchovné spolupůsobení. Požádá je zároveň, aby v případě, že by záruka neplnila své poslání a zájmové sdružení pro způsob života odsouzeného, porušování omezení a podmínek stanovených soudem nebo z jiných příčin záruku odvolalo, sdělilo toto své rozhodnutí soudu.“.

V odstavci 2 se slova „Společenskou organizaci činnou“ nahrazují slovy „Zájmové sdružení občanů činné“ a slovo „její“ se nahrazuje slovem „jeho“.

V odstavci 3 se slova „společenských organizací“ nahrazují slovy „zájmových sdružení občanů“.

111. V § 330 odst. 1 větě druhé se slova „společenské organizace“ nahrazují slovy „zájmovým sdružením občanů“.

V odstavci 2 se slova „společenské organizace“ nahrazují slovy „zájmového sdružení občanů“.

112. V § 331 odst. 2 větě první se slova „organizace uvedené“ nahrazují slovy „zájmové sdružení občanů uvedené“ a ve větě druhé se slovo „jí“ nahrazuje slovem „mu“.

V odstavci 3 se slova „společenské organizace“ nahrazují slovy „zájmového sdružení občanů“.

113. V § 332 odst. 1 větě první se slova „společenskou organizací“ nahrazují slovy „zájmovým sdružením občanů“.

V odstavci 2 se slova „společenské organizace“ nahrazují slovy „zájmového sdružení občanů“.

114. Za § 334 se vkládá nový § 335, který včetně nadpisu zní:

#### „§ 335

Upuštění od výkonu zbytku trestu  
odnětí svobody vykonávaného  
ve vojenském nápravném útvaru

(1) O upuštění od výkonu zbytku trestu odnětí svobody vykonávaného ve vojenském nápravném útvaru rozhodne ve veřejném zasedání vojenský soud, v jehož obvodě se trest odnětí svobody vykonává, na návrh prokurátora nebo náčelníka vojenského nápravného útvaru anebo na žádost odsouzeného.

(2) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.“

115. V hlavě dvacáté se vypouští oddíl třetí (§ 336 až 340).

116. V § 344 odst. 1 se slova „je-li zjevné, že by vymáhání nemělo výsledku nebo že“ nahrazují slovy „nebo jeho zbytku, jestliže se odsouzený v důsledku okolností na jeho vůli nezávislých stal dlouhodobě neschopným peněžitý trest zaplatit nebo“.

V odstavci 2 se za slovo „zaplacen“ vkládá čárka a slova „a je-li zjevné, že by výkon tohoto trestu nebo jeho části mohl být zmařen“ se nahrazují slovy „nepřichází-li v úvahu postup podle odstavce 1 nebo § 342 odst. 1 a vymáhání by nevedlo k výsledku“.

117. § 350 včetně nadpisu zní:

#### „§ 350

Výkon trestu zákazu činnosti

(1) Předseda senátu rozhodne ihned po právní moci rozsudku, jímž byl odsouzenému uložen trest zákazu činnosti, o započtení doby, po kterou bylo odsouzenému před právní mocí rozsudku oprávnění k činnosti, která je předmětem zákazu, v souvislosti s trestným činem odňato podle zvláštních předpisů, nebo na základě opatření státního orgánu nesměl již tuto činnost vykonávat, do doby výkonu uloženého trestu zákazu činnosti. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost.

(2) Na řízení o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti, jakož i na řízení o nařízení výkonu zbytku tohoto trestu se užije přiměřeně ustanovení § 331 až 333. Všechna rozhodnutí však činí soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni (§ 315 odst. 2).“

118. § 359 včetně nadpisu zní:

#### „§ 359

Upuštění od potrestání v důsledku  
záruky

Přijal-li soud záruku zájmového sdružení uvedeného v § 4 odst. 1 a v důsledku toho upustil od potrestání, doručí zájmovému sdružení opis rozsudku. Současně je požádá, aby ve smyslu záruky vzalo na sebe péči o nápravu odsouzeného a dbalo, aby nahradil škodu, kterou způsobil trestným činem, jestliže se tak nestalo už dříve.“

119. V § 363 se slova „organizace uvedené“ nahrazují slovy „zájmového sdružení uvedeného“.

120. V § 364 odst. 3 se za slovem „stupni“ nahrazuje čárka tečkou a slova „a jde-li o podmíněně propuštěného, soud, který vyslovil, že se podmíněně propuštěný mladistvý osvědčil,“ se vypouštějí.

121. V § 369 poslední větě se slova „společenskými organizacemi“ nahrazují slovy „zájmovými sdruženími občanů“.

122. § 370a včetně nadpisu se vypouští.

123. V § 377 odst. 2 se číslovka „48“ nahrazuje číslovkou „24“.

124. V § 378 se v odstavci 3 vypouští poslední věta a připojují se nové odstavce 4 a 5, které zní:

„(4) Vydá-li cizí stát k výkonu trestu nebo ochranného opatření osobu, které byl pravomocným rozsudkem uložen trest nebo ochranné opatření, a učiní-li přitom výhradu vztahující se na rozsudek nebo řízení mu předcházející, krajský soud po převzetí odsouzeného orgány Sboru národní bezpečnosti v neveřejném zasedání rozsudek v potřebném rozsahu zruší a rozhodne o dalším postupu tak, aby bylo vyhověno výhradě. Zruší-li celý rozsudek nebo jen jeho výrok o trestu, rozhodne zároveň o vazbě. Je-li třeba doplnit skutková zjištění, může věc vrátit prokurátorovi k došetření.

(5) Proti rozhodnutí podle odstavců 3 a 4 je přípustná stížnost, jež má, nejde-li o rozhodnutí o vazbě, odkladný účinek.“

125. V § 381 odst. 1 větě první se tečka nahrazuje čárkou a připojují se slova „pokud tak již neučinil prokurátor podle odstavce 1.“

Dosavadní odstavec 1 se označuje jako odstavec 2 a dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 1.

126. § 382 odst. 2 zní:

„(2) Vydání po jeho povolení a s tím související

propuštění osoby, o jejíž vydání jde, z vazby, zařídí předseda senátu krajského soudu.“.

127. V hlavě dvacáté čtvrté se za oddíl druhý vkládá nový oddíl třetí, který včetně nadpisu zní:

### „Oddíl třetí

#### Převzetí a odevzdání trestní věci

##### § 383a

##### Převzetí trestní věci z ciziny

O návrhu příslušného orgánu cizího státu, aby trestní stíhání československého občana, který na území tohoto státu spáchal soudně trestný čin, převzaly příslušné československé orgány, rozhoduje Generální prokuratura České a Slovenské Federativní Republiky nebo jí pověřená složka prokuratury, která v případě kladného rozhodnutí o návrhu dá bezodkladně podnět věcně a místně příslušnému orgánu k trestnímu stíhání podle ustanovení tohoto zákona.

##### § 383b

##### Odevzdání trestní věci do ciziny

Je-li proti státnímu občanu cizího státu vedeno trestní stíhání pro trestný čin spáchaný na území České a Slovenské Federativní Republiky, může Generální prokuratura České a Slovenské Federativní Republiky a po podání obžaloby ministerstvo spravedlnosti předat trestní stíhání příslušnému orgánu cizího státu, je-li hož je obviněn státním občanem.“.

Dosavadní oddíl třetí se označuje jako oddíl čtvrtý a dosavadní oddíl čtvrtý jako oddíl pátý.

128. § 385 zní:

##### „§ 385

Od 1. července 1990 lze předpisů o trestním řízení platných před tímto dnem užít jen v mezích ustanovení této části.“.

129. § 386 zní:

##### „§ 386

(1) Na řízení o přečinu ve věcech, v nichž byl soudu doručen návrh na potrestání před 1. červencem 1990, se užije předpisů platných před tímto dnem.

(2) Na výkon trestu nápravného opatření uloženého před 1. červencem 1990 se užije předpisů platných před tímto dnem.

(3) Trestní příkazy vydané před 1. červencem 1990 se řídí dosavadními předpisy.“.

130. § 389 zní:

##### „§ 389

(1) Rozhodnutí o tom, že podle článku II zákona č. 175/1990 Sb. se nevykoná trest uložený před 1. červencem 1990, učiní soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni.

(2) Rozhodnutí o tom, že podle článku II zákona č. 175/1990 Sb. se poměrně zkrátí trest uložený před 1. červencem 1990, učiní ve veřejném zasedání soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni.

(3) Byl-li trest smrti uložený před 1. červencem 1990 změněn v trest odnětí svobody, rozhodne o způsobu jeho výkonu ve veřejném zasedání soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni.

(4) Proti rozhodnutí podle odstavců 1 až 3 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.“.

131. Za § 391 se vkládají nové § 391a a 391b, které zní:

##### „§ 391a

(1) Federální ministerstvo národní obrany se zmocňuje vydat jednací řád pro vojenské soudy, kterým podrobněji upraví postup vojenských soudů při vyřizování trestních věcí.

(2) Ministerstvo spravedlnosti České republiky a ministerstvo spravedlnosti Slovenské republiky se zmocňují vydat jednací řád pro okresní a krajské soudy, kterým podrobněji upraví postup okresních a krajských soudů při vyřizování trestních věcí.

##### § 391b

Ministerstvo financí, cen a mezd České republiky a ministerstvo financí, cen a mezd Slovenské republiky se zmocňují upravit v dohodě s Generální prokuraturou České republiky, Generální prokuraturou Slovenské republiky, s ministerstvem spravedlnosti České republiky a ministerstvem spravedlnosti Slovenské republiky a s federálním ministerstvem národní obrany obecně závazným právním předpisem postup národních výborů při zabezpečování a správě zajištěného majetku.“.

### Čl. II

Předsednictvo Federálního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění trestního řádu, jak vyplývá z pozdějších zákonů.

### Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1990.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.